

Bemærkninger til § 50, og den ærede sidste Taler fremsatte nogle lignende Bemærkninger. Har jeg igaar udtalt mig paa en saadan Maade, at det kunde misforstaas, er det mig netop overfor den paagældende Paragraf af yderste Vigtighed ikke at blive misforstaaet, og jeg skal derfor gentage, hvad jeg sagde. Jeg har ikke sagt og har ikke villet sige, at jeg vilde have, at Drukkenstab skulde behandles som en formildende Omstændighed. Men jeg har sagt, at med den Affattelse, som Paragrafen har, er det altfor grusomt strengt at sige at Drukkenstaben, selv om den har naaet den allerhøieste Grad, ikke skal kunne fri Nogen fra den lovbestemte Straf. Jeg sagde, at dette overført paa en enkelt Forbrydelse vilde kunne medføre, at en fuldstændig Utilregnelig maa straffes med Døden. Dette fandt jeg ikke rigtigt, og derfor tillod jeg mig at henlede Opmærksomheden paa, om man ikke i Stedet for Paragrafen, som den nu er affattet, kunde tage en Paragraf, der sagde, at ved en strafbar Handling, som blev udført imod den militære Underordningspligt, saavel som ved enhver strafbar Handling, der begaas under Tjenesten, maatte den Omstændighed, at Handlingen var begaaet i Drukkenstab, ikke betragtes som formildende, hvilket er noget fuldstændigt Andet. Det, der staar tilbage, er Spørgsmaalet om Tilregnelighed eller Ikke-Tilregnelighed, og der har jeg selvfølgelig holdt mig til de bestaaende Bestemmelser i den almindelige borgerlige Straffelov, hvor det Samme gælder, som er bragt i Anvendelse i den tydske Lov. Nu haaber jeg at have udtalt mig saa tydeligt om Sagen, at min Udtalelse ikke oftere skal blive til Gjenstand for Misforstaaelse.

Krusø: Jeg veed ikke, med hvilken Berettigelse det ærede Medlem for Randers Amts 2den Valgkreds (N. P. Jensen) kaster min Søn ind i denne Diskussion, men at det er i høieste Grad malplaceret, tror jeg, han vil erkjende, naar han kommer til foldt Blod. Det ærede Medlem maa undskylde, at min Erfaring er ældre end fra igaar, og at jeg har set noget Mere paa andre Steder, end man netop ser og hører her i Kjøbenhavn. De Underretninger, som jeg hovedsagelig har skaffet mig fra vor Armeé — jeg skulde ikke have taget Ordet, naar ikke det ærede Medlem havde opfordret mig dertil, saa at det vilde være ganske hjont af ham, om han vilde blive og høre, hvad jeg har at sige — har jeg forskaffet mig ved at sette mig i privat Forbindelse med vor Hers Underofficerer, og de Erfaringer, jeg derved har faaet, gaa i en helt anden Retning end den, det ærede Medlem fra Randers netop har pointeret som det rette Forhold i Armeen, idet han sagde, at der skulde bestaa et gjennemgaaende Humanitetsforhold mellem Officererne paa den ene Side og Underofficerer og Menige paa den anden Side. Dette er aldeles urigtigt. Det ærede Medlem kjender ikke

Lilstanden i den Armeé, i hvilken han selv tjener. Hvis man kunde faae den rigtige, fulde Sandhed ud af Folkene offentlig, saa vilde det ærede Medlem erfare, at der er en gjennemgaaende Mistillid i Underofficersklassen til de Herrer Officerer og til hele deres Maade at være paa i Armeen. Jeg har adskillige Gange været betænkt paa at sige dette, og naar det ærede Medlem nu taler saa overordentligt høfeligt, saa maa jeg dog sige, at dette er en Erfaring, man stadig gjør, naar man taler med Folk, der vide Bæst. Det er ikke fra Rekrutter eller halvt umyndige Mænd, at jeg har søgt disse Underretninger, men det er fra Steder, hvor man kan vente en vis Grad af Kompetence. Jeg kan forstikke det ærede Medlem om, at han vilde forundre sig ved at faae at høre, hvad adskillige af os andre menige Mænd faae at høre af den Art. Det, som det ærede Medlem for Ribe Amts 3die Valgkreds (Buss) fremkom med, kan suppleres med adskillige Exempler endnu, men jeg anser det for aldeles overflødigt at gjøre det. Jeg tror, at der er en Mængde tilstede i dette Thing, som af egen Erfaring kjende disse Ting og vide, at ved Siden af, at de saakaldte arbitrære Straffe ere uundgaaelige, er der Intet, som i større Grad eller i større Maalestok misbruges end netop disse. Lige over for den allerubetydeligste Forseelse anvender man undertiden, naar man er i slet Humør, nogle af de værste af disse Straffe, og det var netop dette, som jeg ønsker at føre paa Bane, om det ikke var muligt at faae indført i Loven en Bestemmelse, der noget forhindrer Overdrivelse af den Bestemmelse, der indeholdes i § 197. Andet er ikke blevet tilfattet ved, hvad det ærede Medlem (Buss) sagde, saavidt jeg forstod ham, og Andet var det heller ikke, der laa i det Par Ord, som jeg tillod mig at indskyde til det ærede Medlem (N. P. Jensen), da han havde Ordet, og som han blev saa vred over. Jeg tror, at der er nogen Grund til at tage under alvorlig Overveelse, om man kan lade § 197 staa i denne Redaktion, uden at overlade til den yderste Vilkaarlighed Mandskabets Behandling i mange af de allermindste og allermindst farlige Tilfælde af Forseelser, hvor der slet ikke kan være Tale om Forbrydelse, saasom at en Mand gaar over Gaden og mangler en Støvlestrop, eller at en Mand staar paa Bagt i en haard Vinternat og taber Nøglen til en Dør. At det Første skal kunne føre til 8 Dages Parade, og det Andet til 5 Dages mørk Arrest, ler dog Noget, der bør forhindres, naar det kan forhindres, og dette er den eneste Hensigt, jeg har haat ved at føre denne Sag paa Bane. — Medens jeg nu har Ordet, skal jeg dog lægge min Bemærkning til, hvad det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgkreds (N. Jensen) fremsøgte imod, hvad det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds (Bajer) sagde. Jeg forstaaer slet ikke, hvorledes det ærede Medlem for Skanderborg Amts 1ste Valgkreds